

ДОБРУДЖАНСКА

ЖИВНА

За културно и стопанско напредък на Добруджа

Телефон № 30.

Гл. редакторъ Т. Д. Иванова

Добруджанското село работи и твори

Благородните усилия на добруджанските села за културното им издигане и стопанско превъзможване бележат едни похвални резултати.

село Владимирово твори съ широк замах своята духовна и материална култура

Не е рядкост у нас да се изтъкват на преден план и правят обществено достояние известни ефектни прояви или моменти от увлечения, таксувани, макар и прибрзано, като народополесни и достойни за подражание, а само за кратко време, въ последствие, живото да наложни върху им тежкия си печат на еднообразие и монотоние, и от „похвалната проява“ да не остане нито следа. Въ сжщото това време, действителни прояви на сепление, еднородие и доказано желание на бързо стопански и духовен просперитет остават незабелязани, локални прояви без особено значение и разбира се недостойни да заемат поне 10 реда в колоните на нкой ежедневник.

Правно такава констатация ни дават случайт с селото отбелязване създаването и дейността на читалищата и кооперациите в южна Добруджа — от една страна, и от друга — шумното разгласяване преместването или уволнението на държавни чиновници, подарените 100 лева от нкой „виден“ гражданин за пострадали видници, появата на вълци в нкое село и др. подобни, все отборни прояви, представляващи „голям обществен интерес“.

А въ реда на нщата е да се изтъкнат благородните усилия положени от известни села въ Добруджа за културното им издигане и стопанско превъзможване; села, за които дългогодишното робство не е станало причина за понижено народностно самочувствие на обитателите им, а освободжението е дало повод и възможност да се манифестира горещото желание на доверения роб да заработи всеотдайно и с цената на всички жертви за доховното си усъвършенстване и материално заздравяване.

Въ числото на горепомнатите села вика и село Владимирово — Добришко. Тук идеята за създаване кредитна кооперация и основаване народно читалище се осъществил въ едно много-кратко време след освобождението, като не забравя и откриването на потребителен магазин към кооперацията, и скромна читалища при новооткритото читалище. Заслужава да се отбележи вавидната дейност на потребителния магазин, снабдяващ най-редовно съ стоки от първа необходимост, не само членове — кооператори, но и останалите жители на общината. Не по-малко похвална и усърдна е и дейността на птицевъдния отдъл при кооперацията, благодарение на който цената на птиците и яйцата въ селото, през тече-

ние на цълата година, не се е отклонявала чувствително от цената на живите продукти въ останалите по-големи кооперативни центрове на Добруджа. Следователно, ролята на регулатор на цените, потребителния магазин и птицевъдния отдъл сж изгларали напълно задоволително.

Подбрани книги и списания разнообразяват предшното, еднообразие, 99%, административно-полицейска пощенска кореспонденция на селото и задоволяват духовните потребности на едно население, талло дълбоко въ душата си и свето пазило от посегателство пречистия и несложим дух на българина, през време на робството.

Броят на читалищните членове и отзивчивостта им към всяка благородна инициатива, надминава всякакви очаквания.

Читалището въ Владимирово е център на духовния живот въ селото.

Когато през есента на 1941 година се заговори за подобрене на овцевъдството въ Добруджа, Владимировци съ готовност приеха и извършиха кръстоската между германските кочове „Меринофлайш“ и местните овце.

Тази година, пак по тяхно желание, агроном. служби въ Добрич провеждат контрола върху, производителните способности на овците им, за да се установят: МЛВЧНАТА, ВЪЛНЕНАТА и МЕСНАТА производителности на местната овца и определи най-правилно както развъдното направление, така сжщо и развъдната цел при добруджанската овца.

През първите дни на месец февруарий т. г. владимировци основаха, съ съдействието на агрономите от Добрич, първото кооперативно коневъдно дружество въ Добруджа, което си поставя за цел да обедини усилията на добрите стопани — коневъдци от района на общината въ системната им и упорита работа по подобрене на местния конь. Като първи етап въ това направление, трбва да се спомене, че от 1-ви март т. г. общината е открила и поддържа жребцова съвкупителна станция съ два расови държавни жребци, на които сж осигурени всички условия за положителна работа.

За подобрене, пак, за говедовъдството, Владимировци организират, чрез Б. З. К. Банка и агрономството, доставката на 20 броя чисто расови крави от развъдната област на българското сиво говедо, като си поставят за цел създаването на едно гнздо от елитни расови крави, от където въ последствие ще се черпи разплоден материал за подобрене говедовъд-

ството въ еседините общини.

Общинската управа, въ лицето на кмета г. Сърмов не жали срѣдства за провеждане начертаните належащи мероприятия за подобрене земедѣлското производство въ района на общината. Доставка на общински машини разплодници, постройка на нов общински оборъ, поправка на мостове и чѣшми, ремонт и постройка на обществени сгради въ селото, както и намиране срѣдства за реализиране важни обществени начинания, е главната грижа на дейната общинска управа.

Прави отлично впечатление факта, че таксуваният въ миналото от чуждата власт, за упорит и неподатлив на никакво културно влияние, Владимировец, днес сжщия този, свободен и житейски на Владимирово, съ ентусиазмъ посрещъ всяко културно начинание и е готовъ да жертва сили, време и срѣдства за реализиране подетите от официалната власт инициативи.

На човѣка става драго да беседа съ Владимировци. Последниятъ никога не завършватъ разговора само съ случки изъ черното минало.

Бъдещето — ето любимата тема за разговоръ на Владимировци. А това е сигурен залогъ за бързъ успѣхъ въ полето на културното и стопанско издигане на с. Владимирово.

Прижърътъ на Владимировци прави честъ на областта и е достоенъ за подражание.

Хвала на тази община и това население.

Добрич, 23 април 1942 г.

Ив. Манджуковъ

Рузвелтъ пуца по-дълбоки пипала и въ Индия

Пратеникътъ на Рузвелтъ, полковникъ Джонсонъ, „организира“ Индия

Бангкокъ, 26. Споредъ съобщения отъ Делхи, американскиятъ полковникъ Джонсонъ, който бѣ изпратенъ отъ Рузвелтъ въ Индия да подкрепи мисията на сър Стафордъ Крипсъ, има не само една политическа, но и военно-стопанска мисия. Той остава и запредъ въ Индия.

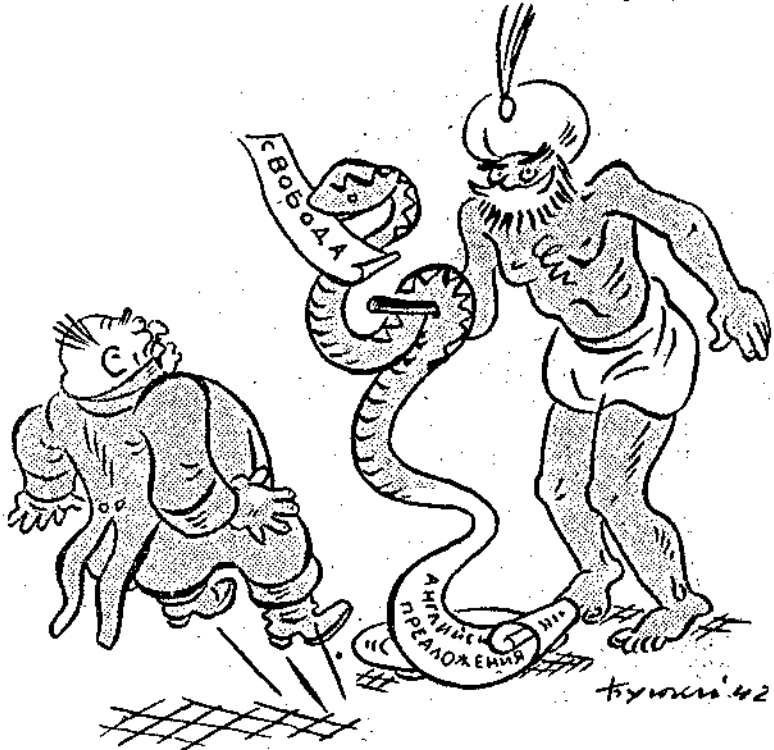
Заедно съ него сж дошли четри видни американски специалисти, които трбва да организиратъ военното стопанство на Индия по американски образецъ. Това решение на Рузвелтъ показва, че той живо се интересува и за английското наслѣдство въ самата Индия.

Четете редовно в.

ДОБРУДЖАНСКА ЖИВНА

ФАКИРСКИ РАБОТИ

Отъ К. Буюклийски

Нали индиецътъ е факиръ, отъ нищо-нщо прави...

Промышленото училище

въ гр. Добричъ

Малцина граждани знаятъ за съществуването на промишленото училище въ града и на малцина е известно, че въ сжщото училище има труженици, които отъ сутринъ до вечеръ, върпѣйки лоштите условия и неудобства, безмълвно работятъ и създаватъ бъдещите културни и материални блага на Добруджа.

Отъ 15 септемварий 1941 год. Министерството на търговията, промишлеността и труда откри Промышлено коларо-жельззарско-строително училище въ гр. Добричъ съ 4 годишенъ курсъ (VII класъ). Въ училището ще се засжщятъ и развиятъ отдѣлитъ: коларо-дърводелство, коларо-жельззарство и строително столарство.

Въ първиятъ отдѣлъ ще се изработва дървената конструкция на типови каруци, луксозни файтони, кабриолети, ресорни платформени коли, двуколки и автомобилни керуцери. Въ коларо-жельззарския ще изработва жельзната конструкция на сжщитъ, а въ строително-столарския: врати, прозорци, ламперии, обикновени подове, паркетни подове, различни видове сѣлбища, витрини, портали, аптекарски шкафови и др.

Освенъ практическите занятия въ училището се изучаватъ и теоретични и специални предмети въ връзка съ занаятите. Въ коларо-дърводелския и строително-столарския отдѣли се изучаватъ: конструктивно чертане, конструктивно знание, свободно и декоративно рисуване, специално чертане, детайлно чертане, инструментално и машинно знание, проекционно чертане, материалознание, калкулация и геометрия съ геометрично чертане, а за жельззарския — съответните специални предмети.

Изучаватъ се и следните общо образователни предмети: български езикъ, нѣмски езикъ, българска история, отечествена география, смѣтководство съ писмоводство, смѣтане, химия, професионално законодателство съ кооперативно дѣло, трудова хигиена и тѣлесно възпитание.

По настоящемъ временно училището се помѣщава въ общинската сграда, находяща се на ул. „18“ до гарата, а презъ настоящия строителенъ сезонъ, Министерството ще започне строежа на нова специална сграда за сжщото.

За ученици се приематъ младежи, завършили III прогимназиаленъ класъ и не по-възрастни отъ 17 год.

Питомците се подготвятъ за

класифицирани майстори, които чрезъ специалността си ще бждатъ въ помощъ на стопанството, бждещи заведущи на индустриални предприятия, фабрики и евентуаленъ учителски кадъръ въ сжщия видъ училища на Голѣма България, следъ отбиване на законния стажъ и полагане изпитъ за учителска правоспособност.

Като се иматъ предвидъ местните условия, съществуването на това училище е наложително, защото за въ бъдеще, то ще има да играе важна роль въ издигане материалната култура, развоа на занаятите и земедѣлското стопанство въ Добруджа.

Въ занаятчийския Добричъ, то ще дава импулсъ на занаятчийствъ за усъвършенстване на занаятите, съ добиване на теоретични познания и осъзнато правилно техническо и художествено изпълнение на произведенията си. Развоа и организирането на училището ще върви паралелно съ нуждите на стопанството, за да оправдае напълно съществуването си. Не е достатъчно, обаче, само инициативата и желанието на министерството.

Нуждна е и моралната подкрепа на просъветното гражданство и фактори на гр. Добричъ.

Не трбва да се гледа съ апатия и индиферентност къмъ този културенъ институтъ който единъ денъ ще бжде гордостта на града.

Директоръ на училището: Кр. Раевъ

Операта „Метрополитенъ“ спира да работи

Стокхолмъ, 26. Съобщаватъ отъ Ню-Йоркъ, че наскоро операта „Метрополитенъ“ ще бжде затворена. Дирекцията на операта е изпаднала въ голѣми финансови мъчности, поради слабото посещение на операта. Сезонътъ на операта, който е почналъ отъ м. декемварий ще бжде преждевременно прекъснатъ. Много отъ оперните артисти сж принудени да приематъ концертни пътувания изъ вътрешността на Съедин. Шати. Това затваряне на „Метрополитенъ“ — Опера, ще сж дължи най-много на затмняването на Ню-Йоркъ и на противовъздушните мѣрки. В. П. Р.

Да обичашъ горитъ значи да обичашъ родината си.

Горитъ сж душата и поезията на българската природа.

КАКВО ПРОИЗВЕЖДАТЪ НАШИТЕ ГОРИ ГОДИШНО

Производството и доходите от частните и обществените гори. Рационализиране на горското стопанство

Според данни от статистическия годишник за 1938 год. горската площ у нас възлиза общо на 32.6 милиона декари, съставляващи 31.7 на сто от общата площ на Царството. От тази горска площ 27.4 милиона декари са залесени и 5.2 милиона декари са незалесени. Общата горска площ е разпределена така: държавни гори 7.751 милиона декари, общински — 18.803 милиона, училищни — 0.292 милиона, монастирски и църковни — 0.367 милиона, кооперативни — 0.162 милиона и частни — 5.303 милиона. Най-значителна е площта на общинските и държавните гори, които общо съставляват 82 на сто. А това значи, че у нас е застъпена преди всичко обществената горска собственост.

Общият дървесен запас на всички наши гори, пак според статистическия годишник за 1938 г. възлиза към 165,6 милиона куб. м. от които 41,3 милиона, съставляват 25 на сто, са иглолистни, 116,1 милиона, съставляващи 70 на

	иглолистни к. м.
Едър стр. матер.	339,725
Дребен стр. матер.	36,141
Дърва за горене	35,547
Амбалаж	52,185
Всичко:	463,598

Към тази данни трябва да се прибави още и производството от частните гори с голямина до 500 дек. През тази година от тях са добити 19,813 куб. м. иглолистни строителни материали, 203,198 куб. м. широколистни строителни материали и 976,701 куб. м. дърва за горене. Общото производство значи през годината е възлязло на 4,836,569 куб. м.,

	От иглол. лв.
Едър стр. матер.	116,341,644
Дребен стр. матер.	11,028,484
Дърва за горене	473,824
Амбалаж	6,371,205
Всичко:	134,215,157

Горният паричен доход е такъв от главното ползуване. Към него трябва да се прибавят и получените през годината 35,777,978 лв. от второстепенни горски производства, като листници, тръни, борина, смрадлика и др. и 25,358,093 лв. от паша на добитъка. Така че общият паричен доход през годината е бил към 286 милиона лева, което представлява една значителна сума.

От горните данни е видно, че паричният доход от иглолистните гори у нас съставлява почти половината от целия годишен паричен доход. От тях е видно още, че паричният доход от второстепенните горски производства и паша, възлизали общо на 61 милиона лева съставляват по отношение на общия доход към 21 на сто. Ясно става значи, че главните парични доходи от горското стопанство идват

сто, са широколистни и 8,2 милиона, съставляващи 5 на сто, са смесени. Иглолистните гори значи, които по площ са само около 10 сто от всичките, имат 25 на сто от общия дървесен запас. Към последния обаче, трябва да се прибави още и запаса на онзи частни гори, са площ по-малки от 500 декари, които не са показани в годишника. Площта на тези гори възлиза към 4,6 милиона декари и запаса им възлиза към 20 милиона куб. м. Така че, общият дървесен запас на нашите гори възлиза към 185 милиона куб. м. Това в същност представлява един натрупан капитал, чийто ежегоден доход се изразява в величината на годишното производство.

За да се покаже какво се произвежда годишно от нашите гори ще си послужим с данни за 1935/36 стоп. година. През тази година от нашите гори са получени следните дървени материали:

	широколистни к. м.	Всичко к. м.
Едър стр. матер.	241,638	581,363
Дребен стр. матер.	56,645	92,786
Дърва за горене	2,873,408	2,908,955
Амбалаж	1,568	53,753
Всичко:	3,173,259	3,636,857

от които 897,160 куб. м., или около 18 на сто строителни материали и 3,939,409 куб. м. или 82 на сто дърва за горене и амбалаж. Производството от иглолистните гори пак по отношение на общото възлязло към 13 на сто.

През същата година от продажбата на произведените материали са получени следните доходи:

	От широкол. лв.	Всичко лв.
Едър стр. матер.	19,733,902	136,075,546
Дребен стр. матер.	4,453,451	15,481,935
Дърва за горене	66,259,538	66,733,362
Амбалаж	131,273	6,502,478
Всичко:	90,578,164	224,793,321

от дървесните материали и то главно от иглолистните.

Годишното производство от нашите гори, обаче, не може и не трябва да остава на постоянна и неизменна точка. Голъма част от тях имат още значителни неизползвани запаси, дето годишното производство трябва да се засили. Това се налага от новото време, което поставя пред нашето горско стопанство задачата да задоволява грамадни нужди от дървени материали. И тази задача ще бъде постигната само, като се засили и увеличи производството, посредством рационализирането му, без да се изчерпват запасите и като се намалят производствените разходи, посредством създаване на удобен и евтин транспорт.

П. Д.

Кооперативни ЗАХАРНИ ФАБРИКИ о.о.дво, София ЗАХАРНИ ФАБРИКИ в Русе и Пловдив

Дружеството е основано през 1938 година от Чиновническото кооперативно взаимно-застрахователно дружество, Производителна кооперация „Българска захар“, Кооперативна централа „Напредъ“ и Русенската популярна банка, с основен капитал 80,000,000 лева напълно внесен.

РУСЕНСКАТА ЗАХАРНА ФАБРИКА е най-голямата в страната, снабдена с инсталации за двойно пречистване на захарта. Произвежда всички видове захар: бучки пресовани, адантови, обикновени и английски тип, всички видове пясък, грисъ и пудра. Добива рѣзанки—прѣсни и сушени—и меласа. Произвежда меласиранъ фуражъ, който е ценна храна за добитъка.

ПЛОВДИВСКАТА ЗАХАРНА ФАБРИКА произвежда захаръ на кристалъ (пѣсѣкъ).

АДРЕСИ:

на седалището на дружеството в София, бул. Царь Освободител 6, тел. 2-22-47 на фабриката Русе в — Захарна фабрика и рафинерия, Русе
фабриката в Пловдив — Захарна фабрика, Пловдив

Телеграфически адресъ на фабриките: Коопзахар

ПЛАНИНАТА НИ ЗОВЕ

През дългите периоди от нашата история, прекарани в робство, българският народ е водил големи борби за своето освобождение. В тия борби не малка роля са играли родните бадини и гори. Планинските усои, девствените гори и овчарските колиби в планините са били най-сигурните закрилници на хилядите борци за свобода. Там горе в царството на дивите орли в колибите, скрити в непристъпните мѣстности и манастири, българината, българският език, родъ, обичаи и нрав успѣха да се запазят от пагубното влияние на гърците. Там в планината през петвековното робство възникна „свобода или смъртъ“ и се понесе въ всички краища на многоизстрадащата ни Родина.

Ето защо, с право и истина е, когато българската планина и гора се наричат наши свѣтици. Всѣка чука, всѣки камък, всѣки храстъ и тревица са оросени с кръвта на храбрите борци за свободата, оставили костите си по каменната Бузлуджа, тайнствения Милень камък, Св. Никола и легендарните Македонски планини.

Защо всички тия борци се борѣха за свободата на своята Родина с такъв жаръ и ентусиазмъ? Защо не жалиха тѣ своя животъ? Защото всички тѣ я познаваха добре и обикнаха до болка. И днесъ чувство на пламенна любовъ се е загнѣздило въ всѣко българско сърдце къмъ стройната Рила, легендарния Пиринъ, славния Балканъ, красивата Родопи и всички български планини. Характерно е у българина и голѣмата му любовъ и привързаностъ къмъ всѣко парче негова земя. Благодарение на тая любовъ, вневредна дълбоко въ българската душа, нашият туризмъ успѣ да вземе едно видно мѣсто въ обществения ни животъ.

А ако въ миналото планините допринесоха толкова много за българския народъ, и ако тамъ се запази родниятъ езикъ и националното ни чувство, въ ново време тѣ изиграха още по-голяма роля. Изтъгнаха българските младежи отъ покарата и бездѣлието и я повикаха тамъ, горе, въ срѣдъ красотата, невинността и чистотата на природата. Тази бѣ и единствената и основна цель и задача на Ю. Т. С. И той успѣ въ това направление, вдъхвайки на хиляди младежи чисти пориви, безпримѣренъ идеализмъ и нестихващъ ентусиазмъ за творческа работа за благото на Родината.

Да бъдешъ туристъ, това

За дърва въ гората

значи да обичашъ родната природа и нейните красоти. Въмѣсто да прекарва свободното си време по прашните улици на градовете, въ задушните кина и салони, той използва всѣки празниченъ день и сѣ раница на грѣбъ, бодро и весело се отправя тамъ горе въ планината. Въ срѣдъ чистия и свежъ въздухъ, въ срѣдъ девствените гори, които посоянно шапнатъ хайдушки пѣсни за славни борби и герои той прекарва много по-добре, отколкото долу въ суетния градъ. И отъ плещите на високите върхове отправя погледъ далечъ задъ планини и долини къмъ кърваните граници на България, спомняйки си, че има и други планини на които има пълното право да се радва и използва. Отъ тукъ се откриватъ всички красоти и потайности на майката природа. И вие ще видите, че всѣки день, прекаранъ горе, въ ведрината на родните простори, ви предлага толкова красота, толкова жизнерадостъ, толкова отмора и прелестъ, щото болката, сѣ която ще се раздѣлите отъ планинските кѣтлове, винаги ще ви кара да си давате обѣтъ, че отново, при всѣки удобенъ случай, вие ще се върнете при тѣхъ.

Така, свикнали да шарите на дълъж и на ширъ родните балкани, винаги сѣ удоволствие ще търсите тѣхните потайности, опивайки се отъ нѣжния дѣхъ на росните цѣвя. Горе, само горе въ висините ще намирате красивото и страхотно и ще задоволите вашите естетически чувства.

Туризмътъ действува въз-

питателно и то, много добре върху всѣка душа, особено върху крехките младежки души. Въ природата всѣки добива едно хубаво възпитание, достойно за всѣки истински българинъ.

Чрезъ многобройните излети туристътъ налява своя духъ и тѣло и развивайки се хармонически се подготвя за тежките задачи, предстоящи му като общественикъ.

Много и красиви са кѣтлицата изъ нашата Родина. Не е истински неинъ синъ този, който не е положилъ максимумъ грижи да я опознае, да я обходи, да се опита отъ нейните красоти и да покаже по такъвъ начинъ, че я обича. Качени на нѣкой гордъ планински великанъ тамъ, високо до Господа, въ прѣзоблачните синевини, ние спокойно ще гледаме като на дланъ тучна зеленина на родните полета и провиращите се изъ нея сребърна снага на нѣкоя отъ родните рѣки. Стъпили върху скала на гордия Мусала, отправили погледъ къмъ легендарния Пиринъ и тѣжната Бѣласица, ние си спомняме за храбрите Самуилови воители. Качили се върху мощната снага на Родопи, обърнали погледъ на югъ, вие виждате бѣлитъ води на Бѣлото море. Отъ гордата Стара планина се открива широката златна Добруджа и ни подканя да идемъ въ срѣдъ тучните ѣ ниви и се радваме на благодатния плодъ.

Красиви са нашите планини и долини, много сѣ красиви. Не напразно нашата малка България е наречена „Швейцария на Балканите“. Въ нея всичко е съчетано така добре. Тукъ се намиратъ най-красивите мѣстности и най-опасните пропасти, които привличатъ не малко чужденци. Имайки тия красоти на природата, нека положимъ всички усилия за опознаването на многоизстрадащата ни Родина и обиквайки я вѣчно и преданно да ѣ служимъ, както ѣ служиха редица наши борци за свобода.

Печ. „Свѣтлина“, Варна

ВАЖНО? — НОВАТА СЕНЗАЦИЯ НА ДЕНЯ!

Известния на добришкото гражданство

ТОНЮ НЕЛЕВЪ

съдържател на реномирания колониален магазин „ТОНЮ“ на ул. Царь Борисъ № 46 откри въ съседното вътрешно помѣщение на магазина си

Първокласенъ аперитивъ „ТОНЮ“

който държи на разположение само най-отбрани първокачествени ВИНА и всички видове екстра спиртни напитки и разнообразни вкусни мезета.

Обстановка уютна и приятна.

ЗАПОМНЕТЕ ПОСЕТЕТЕ „ТОНЮ“ АПЕРИТИВЪ ул. Ц. Борисъ, 46.

Единствено въ гр. Добричъ добре уредено МАШИНОПИСНО И ЦИКЛОСТИЛНО БЮРО

Г. ЛУДВИКЪ

ул. Рибентропъ 9. Подъ градекия часовникъ

МАШИНОПИСЪ: бързо писане. спазенъ правописъ, чисто, прегледно, при желане пълна дискретностъ.

ЦИКЛОСТИЛЪ: печати чисто, бързо, при цени подъ всѣка конкуренция: брошури, лекции, покани, списъци, уставни, формуляри, отчети, наредби и всѣкакъвъ видъ други поръчки.

В. „Добрудж. Поща“, е защитникъ на добруджан. селяни.

ОЩЕ ЗА РЕВОЛЮЦИОННОТО ПОДВИЖНИЧЕСТВО

на ВАСИЛЬ ЛЕВСКИ въ Добрудна

Ние приведохме вече нѝкои свидетелства за революционното подвижничество на Василь Левски въ Добруджа. Но това бѝха откъслечни и непълни сведения. По този въпрос най-точно и подробно свидетелствува познатият обществен деецъ Господинъ Ивановъ.

Презъ 1934 г. опълченецътъ дѣдо Калчо Вълковъ, тогава 80-годишенъ, ми даде следните сведения за Г. Ивановъ:

„Познавахъ го лично. Родомъ е отъ с. Хаджиларъ, тулчанско. По прѝкоръ го казваха Хорозовъ. Първоначално бѝше слуга у манифактурния магазинъ на Никола Дръновски. Спомнямъ си, че презъ 1876 г. Г. Ивановъ избѣга съ лодка отъ Тулча въ Исмаилъ. Отъ тукъ той отишелъ въ Галацъ, а малко по-късно се отзовалъ въ Сърбия“.

Дѣдо Калчо Вълковъ ми казва, че неговиятъ съгражданинъ Г. Ивановъ участвувалъ въ Сръбско-турската война. Билъ нѝкое време и въ четата на капитанъ Филиповичъ, следъ което, на едно съ други поборници, се прехвърлилъ въ Галацъ. Тукъ презимува и на Гергьовденъ презъ 1877 г. отишелъ въ Плоещъ и постѣпилъ въ Първа дружина на сформированото българско опълчение.

Следъ освобождението на България, Г. Ивановъ се върналъ въ Тулча, гдето, до завземането на Добруджа отъ Ромѝния, билъ писаръ на полицей-майстора Паласковъ. Въ освобождението Българско княжество Г. Ивановъ билъ последователно управителъ на градовѝтъ Свищовъ, Варна и Бургазъ. Умрѝлъ въ Варна презъ 1932 г.

По времето когато С. Чилингировъ е издалъ своята книга „Добруджа и нашето Възраждане“, както самъ се изповѣдава, не можалъ да събере подробни сведения за революционната дейност на В. Левски въ Добруджа. Но ето че Господинъ Ивановъ го изненадалъ съ едно писмо, въ което допълня сведенията на С. Чилингировъ за В. Левски и по този начинъ, за пръвъ пътъ хвърля свѣтлина върху спорния дотогава въпросъ за учителската и бунтовническа дейност на Дякона въ с. Вникой, тулчанско.

Въ това свое писмо Г. Ивановъ пише, че В. Левски често ходѝл и въ неговото родно с. Хаджиларъ, което било разположено на около единъ часъ пътъ отъ с. Еникьой (въ това село, както вече доказавме В. Левски е билъ основенъ учителъ). Тукъ той идвалъ, за да учи младитъ на стрелба, на разни гимнастически упражнения, както и да хвърлятъ камѝни на далечно разстояние. Нѝщо повече: Г. Ивановъ запомнилъ отъ онова време следния разговоръ между неговия дѣдо и В. Левски:

„Даскале, — казалъ дѣдо Н. Ивановъ на Апостола, — нашето царство се е загубило и паднало подъ робство, защото ние българитъ, сме инатъ хора“...

На това В. Левски отговорилъ:

„Робството и вѝковнитъ теглила сѝ накарали българина да се стресне и да не бжде толкова инатъ, колкото е билъ порано“.

Въ случая насъ ни интересува повече факта, че за В. Левски сѝ запазени точни спомени и сведения за неговото подвижничество въ Добруджа, отколкото достоверността на приведенитъ свидетелства.

Г. Ивановъ си припомня въ писмото си, че В. Левски му казалъ на дѣдо му Н. Ивановъ: чрезъ червената т. е. кървавата революция се е целѝло да се заинтересуватъ великитъ сѝди

отъ нашата непосилна сѝдба, и заинтересовали се, да дадатъ възможност на Русия да нахѝлта съ войскитъ си въ турскитъ владения“.

„Тогава, — пакъ своредъ Г. Ивановъ, В. Левски билъ казалъ натѣртно, — и народътъ ни, подготвенъ ще знае, какъ да посрещне и да запази саободата си“...

Още преди да приключи учебната година въ с. Еникьой, по всичко изглежда, В. Левски често е споживалъ нѝкои отъ близкитъ села, било за да просѣщава селянитъ, било да ги приобщава къмъ идеята да освободятъ България. Това предложение е напълно въ съгласие съ твърдението на С. Чилингировъ, че следъ като напусналъ Добруджа, В. Левски билъ образувалъ въ много села революционни комитети. Въ кои точно села — това тепърва предстои да се изясни.

Доказателство за горното предположение, между другитъ известни вече факти е и съобщението на Г. Ивановъ, че въ

неговото родно с. Хаджиларъ, следъ заминаването на В. Левски, останалъ да действува образувания отъ него революционенъ комитетъ, който свидетелствува Г. Ивановъ — ималъ следния съставъ: председателъ дѣдо Недѣлко Стратевъ, дѣдо по майка на Господинъ Ивановъ и членове: Христо Господиновъ, Димитъръ и Петъръ Стоянови, Стоянъ Бабинъ Гининъ и Петъръ Алексиевъ.

Горното се потвърждава още и отъ обстоятелството, че следъ обесаването на Левски, турскитъ власти, следвайки диритъ на Апостола, сѝ предприели арестъ и въ с. Хаджиларъ. Отъ членоветъ на Хаджиларския комитетъ успѣлъ да се спаси само П. Алексиевъ, който забѣгналъ въ Влашко и, презъ 1877 год., взелъ участие въ сформирването българско опълчение. Той билъ раненъ при Шипка и умрѝлъ нѝколко години следъ освобождението въ с. Дурбалии, Добришко.

П. Господиновъ

Дали земедѣлнето поврежда почвата?

Като се взематъ предвидъ опустошенията, които причинява едно безмислено стопанисване на земята върху доброто състояние на почвата (най-добъръ примѣръ за това въ сегашно време е превръщането въ пустина на огромни пространства въ САЩ), то въпросътъ, който съ право бива поставянъ много често, е доколко земедѣлнето и стопанското използване на земята се отразява вредно върху почвата, или дали не става точно обратното — да се принася известна полза.

Германскиятъ ученъ, професоръ Д-ръ Йоханъ фонъ Леерсъ отъ Йена се е занимавалъ дълго време съ тѝзи въпроси. Той е дошѝл до сигурното заключение, че едно правилно земедѣлие е само полезно за почвата; — дори земедѣлското стопанство на новото време е успѣло да направи почвата много по-плодородна, отколкото сѝ успѣвали редъ поколения до сега.

Безъ съмнение е имало периоди въ историята на земедѣлнето, когато почвата е била заплашвана отъ едно близко изтощение; единъ такъвъ периодъ е било напимѣръ времето на тритъ засѣвания — значи въ първитъ десетина години на миналото столѣтие. Най-важната причина е лежала въ намалението на наторяването и въ смѣняването на вида на засѣването, което не можеше да запълни липсата на торове. Германскиятъ ученъ Юстусъ фонъ Либигъ показва нови пѝтища за

наторяване, кѝто постави наторяването съ минерални вещества паралелно съ това отъ животински торове. Едва тогава може да се увеличи количеството на земедѣлскитъ произведения. Преди въвеждането на минералнитъ торове, количеството на получената слама възлизаше, въ най-добрия случай, на 7—8 дц. на хектаръ при едно наторяване отъ 20 дц. срѣдно за хектаръ отъ цѣлата площъ на Германия. Днесъ тамъ се получава около 20 дц. на хектаръ и се наторява съ 20 дц. животински торъ на хектаръ. Благодарение на наторяването съ минерални торове, сега животинитъ не получаватъ вече много слама и малко сѝно, а имъ се дава до такава степенъ хранителенъ фуражъ, щото млѣчността на кравитъ се е увеличила отъ 1200 литри до 1860 литри, за да достигне днесъ като редовно постижение 2500 литри срѣдна годишна млѣчностъ.

Презъ 1938 година производството на месо въ Германия е било десетъ пѝти по-голѣмо отъ това въ 1916 год. Тогава сѝ се падали срѣдно по 13,6 кгр. месо на човекъ, а сега — по 53 кгр. Съ това се доказва: — **Правилното торене и стопанисване на земята не отслабва почвата, нито я разваля, а я поддържа здрава и плододива. Сигурно доказателство за това сѝ качеството и количеството на производствата.**

Д-ръ Ив. Богатировъ.

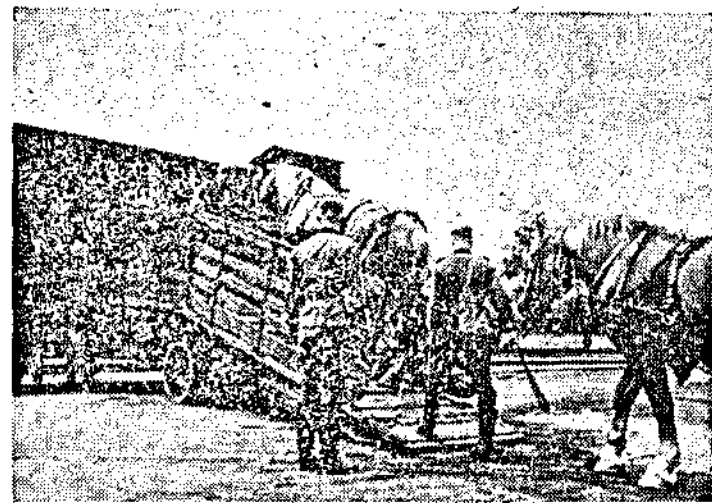

ЗЕМЕДѢЛСКО
кооперативно взаимно
застрахователно д-во
СОФИЯ, ул. Позитано № 1.

Сключва застраховки ЖИВОТЪ
по всички видове комбинации.

Главенъ представителъ за Добруджа
Димитъръ Гавриловъ — Добричъ
ул. „Гр. Маджистрати № 1, — Тел. 30.

ВАСИЛЬ СТОЯНОВЪ КИСОВЪ
с. Мусу-бей, Касъмско, живущъ въ Добричъ ул. „101“ № 37, е загубилъ портфейла си по пѝтя за с. Пчеларово до Кърлежката чешма при с. Войнещи. Съдържа лична карта и други разни документи, които интересуватъ само притежателя. Който го е намѣрилъ да го предаде срещу прилично възнаграждение.

Коне за източниятъ фронтъ. Товарятъ се съ помощта на една специална помощна рампа.

Кредитна Кооперация „Освобождение“
с. Василево, околия Касъмска

БАЛАНСЪ

съставенъ на 31 декемврий 1941 година

Наименов. на смѣтнитъ	Обороти		Остатѝци	
	Да Дава	Да Зема	Да Дава	Да Зема
Каса	3402253	3396746	5507	—
Б. З. К. Б. блокир. излишѝци за гаран. влоговетъ	1031	—	1031	—
Заеми	20000	20000	—	—
Движими имоти	199356	43180	156176	—
Общи доставки (стоки)	1824318	1573290	251028	—
Общи продажби	540872	540872	—	—
Общи преработки	1671326	1671326	—	—
Други стоп. предприятия	83481	83481	—	—
Дѣловъ капиталъ	—	85600	—	85600
Членски вноски	13500	16370	—	2870
Разни фондове	—	124917	—	124917
Амортизация на имотитъ	—	36806	—	36806
Б. З. К. Банка	2034	358881	—	356847
Безсрочни влогове	310211	346360	—	36149
Кредитори	1047904	1124287	—	76383
Общи разноски	79191	79191	—	—
Лихви, комисиони и др.	47012	47012	—	—
Нереализирани печалби	274755	274755	—	—
Печалби и загуби	244289	244289	—	—
Производители	781081	992537	—	211456
Дебитори	551786	36450	515336	—
Разни активи	8789	6839	1950	—
Разни пасиви	104205	104205	—	—
Всичко	11207394	11207394	931028	931028

Касиеръ-дѣловодителъ:

(п.) Марчо Ст. Радуневъ

Председателъ:

(п.) Недѣлко Г. Пачевъ

ВЕДОМОСТЪ

за Печалби и Загуби на 31 декемврий 1941 год.

ЗАГУБИ

ПЕЧАЛБИ

Наименование на разходитъ	Сума	Наименование на приходитъ	Сума
Заплати	49927	Печалба отъ общи доставки (стоки)	183016
Канцеларски	7507	Печалба отъ общи преработки	15314
Освѣтление и отопление	1725	Печалби отъ общи продажби	12168
Наеми	3200	Печалба отъ други стоп. предприятия	18125
Порто и гербъ	418	Отъ изправление на грѣшки	15666
Фондъ О. О. и Злополука	611		
Публикации	2266		
Вѣстници, спис. и книги	621		
Командировки	3734		
Вѣстрах. на имоти и стоки	1671		
Вноски за пенс. фондъ	1544		
Непредвидени	722		
Лихви на влогове	590		
Лихви Б. З. К. Банка	1603		
Амортиз. на имотитъ	12196		
Отъ изправ. на грѣшки	15666		
Разноски въ магазина	3306		
Чиста печалба 136982 л. за разпред. съгл. устава:			
Къмъ резерв. фондъ	97420		
Фондъ подп. затруднени кр. коопер. 5%	6849		
Фондъ общопол. нач. 10%	13698		
Възнагр. упр. съветъ 5%	6849		
контр. 2%	2740		
служител. 5%	4290		
Дивидентъ на дѣлове 6%	5136		
Всичко	244289	Всичко	244199

Контроленъ съветъ

Председ.: Недю П. Керкезовъ

Членове: Никола Люцкановъ

и Тодоръ П. Ивановъ

Кас.-дѣловодителъ:

Марчо Ст. Радуневъ

Управителенъ съветъ

Председ.: Недѣлко Г. Пачевъ

Членове: Спасъ Николовъ,

Христо Стояновъ,

Петъръ Райновъ и

Павелъ П. Павловъ

Добруджанци,

Рекламирайте чрезъ в. Добруджанска поща, който е най-разпространения в-къ въ цѣла Добрудна.

ДОБРУДЖАНСКА ПОЩА

За културен и стопански напредък на Добруджа

Редакция и администрация ул. „Гр. Маджистрати“ 1—Добрич
Пощ. чек. с/ка 6772. Тел. № 30. За писма: пощ. кутия № 2

Преглед на събитията НАСЪ и в ЧУЖБИНА

Положението на източния фронт се характеризира с бързо намаляващата сила на съветските нападения и с все по-засиления контра-нападения на германските войски. Особено дейността на германските въздушни сили е много голяма и, според мнението на изгубените кржгове в Берлин, първата фаза на пролетната офанзива срещу болшевиките е започнала.

За действия от широк мащаб, такива, каквито ние познаваме от преди няколко месеца, не може още да се говори. Топенето на снеговите превърнало земята на мучури и калъ, сред които походът на войските е силно затруднен. Затова пък нападенията на бойните самолети не спират да разстройват съветския тил. Преходният период скоро ще завърши и в Берлин сж увърени, че началото на пролетната офанзива няма да се забави.

В Далечния изток военните действия продължават в Бирмания. След като ликвидираха с англо-американската съпротива в Филипините, островите на Холандска Индия и в половината Бирмания, те се насочват бързо към бисера на Британската империя — Индия. Мисията на Стафорд Крийпс да привлече индусите за пушечно месо срещу японците, пропадна. Колкото повече японските войски наближават границите на Индия, колкото повече населението на Индия вижда идването на тяхната свобода.

Германските подводници извършват в Атлантическия океан и крайбрежните води на Англия унищожителното си действие срещу англо-саксонското снабдяване. Тонажът на потопените кораби надминава вече цифрата милион и половина и всяка измината ден увеличава поражението на двете демокрации. Усилията на Търчилз и особено на Рузвелт, да представят положението като не толкова лошо, сж смислици и даже в самата Америка не отграват на един обрат.

Разговорите на ген. Маршал и Хари Хопкинс в Лондон, които имаха за цел да убедят британското правителство да предприеме офанзивни действия срещу континента, не донесоха резултат. Наистина, англичаните повториха опита си да стоварят войски, както при Сен Назер, но претърпяха кървави загуби.

Днес изгледите за постигането на победата сж още повече на страната на силите от Тристранния пакт и тяхните съюзници. Желанието на Англия и Съединените щати за обрат в положението, е само напразно усилие. Колелото на историята не може да се върне обратно.

Ало!... Ало! Най-интересното днес?

За добричани и гости на Добрич
Откри се бирарията-ресторант

РАЯ НА БЛАЖЕНИТЕ

разположен в мѣстн. ГАЗИ-БАБА

където щастливците могат да си вкусат от най-хубавите първокач. бѣли и червени вина, финни спиртни напитки и шуменско пиво.

Вратите на рая сж отворени за всички, които желаят да забравят грижите.

Съдържател: Петър Мечката

Пивница и гостилница

СТАРИЯ ДУРБАЛИЙСКИ на ЙОРДАНЪ М. САРАНДЕВЪ

ДОБРИЧЪ, ул. 84-та № 3

сервира винаги най-доброкачествени бѣли и червени вина, отлични вкусни ракии съ девет чешита мезета. Първокласна скара. Канята се всички мераклии на хубавото и натуралното да вкусат от новия божествен пелин на стария Дурбалийски.

Четете вестник „Добруджанска ПОЩА“

ХРОНИКА

Комисарът по заставането на Добруджа заедно с Земедѣлско стопанския директор, Добрич сж на обиколка из Туграканска, Силистренска Куртбунарска и Акадѣнларска околии в връзка с навременното заставане на Добруджа с пролѣтници.

Орловата дружина при 1-ва сръбска прогимназия е подела инициативата да се постави в услуга на гражданите при попълването на новите домакински книжки. Всички ония граждани, които сж неграмотни или чувствуват, че не ще могат да попълнят правилно домакинските си книжки, нека се отнесат до членовете на Орловата дружина, за да им се услужи. Събраните възнаграждения за този скромно труд сж предназначени за подпомагане пострадалите жители от крайдунавските градове. Попълването на книжките се извършва в станта на Комисарството по продоволствието.

Околийският управител — Добрич, г. Радослав Балев е в няколко дневна отпуски и е отпътувал на почивка в гр. Шумен. През неговото отсъствие той ще се замѣства временно от Околийския полиц. началник.

Съобщават ни от село Сукотчук: В неделя 19 т. м. стана тържественото закриване на домакинските курсове, устроени в селото ни, по подобрене бита на селското население. На това тържество присъствуваха Комисарът по заставането, Областния земедѣлско-стопански директор, инспектора по земедѣлското образование и пом. кметовете на Добрич, г. г. Милев и Дончев. Изнесено бѣ утрито, след което Инспектора, г-н Илиев произнесе слово за значението на домакинските курсове за селската девица. Устроена бѣ сж така великолепна изложба на изработени предмети.

Сърбия прибира костите

на своите князе

Бѣлград, 24. IV. Съ посредничеството на германските власти, пренесени сж в Бѣлград костите на сръбския княз Лазар, Крал Урош и последния деспот Степан, които до сега се намираха в разни манастири на Фрушка Гора (Хърватско).

В. П. Р.

Горите сж богатство на една страна. Горското стопанство — указание за нейната култура.

Привързаността към гората е привързаност към родината.

Гората е поезията на живота — затова тя е нужна на духа; тя дава насъщни материали на човѣшкото строителство — нужна на плътта. Затова обичайте гората, пазете я. Тя обслужва всестранно живота, защото сама е изтъкана от живот и прелест.

Спасението на планините е в залесѣването; спасението на равнините е в залесѣването; спасението на рѣките е в залесѣването; спасение на земите е в залесѣването.

Продава се праздно мѣсто

от 120 кв. м. близо до горните хали — жгъл на три улици, удобно за постройка на жилище с дюкяни. Споразумение — редакцията за М. С.

СЪПРОТИВАТА НА ГАНДИ

— Стига лъжи, стига тормоз, — рече си индийската коза, и показа кроткостта си!

Дели-Орманъ

Гората е гъста и равна.

Простира се близо до Силистра и изпълнява всичкото пространство между Силистра, Шумен, Разград и Добрич.

Тук-там между гъстите дебели шумаци, в най-живописните, но иначе страшни мѣста, се срещат селца с печален вид и сламени ежурки. Тия села сж турски: между тях има и такива, които сж населени с кълъбаци (религиозна секта у турците, която пие вино, смѣта проливането на кръв за грѣх, жените ходят не забулени. Живят в Дели-Ормана и Старозагорско). Понѣкога из тия гори се намират такива високи и стари дървета, на които човѣкъ мѣчно може да изгледа върха, ако се запредот тѣх.

Слънчевите лъчи едва могат да пробият сѣнката на тия многолистни дървета и да озарят сж свѣтлината си тук-там зелената гъста морава. Тук подхвъркат разни гласовити птичета, които не престават да пѣят сладко и многообразно, дори и в тъмните нощи. При изгрѣв слънце тѣ подхвъркат от клонъ на клонъ, пѣят дружно, каточел искат да развеселят разтрепераното сърце на пътника в едно такова мѣсто.

Природата е надарила Дели-Ормана сж всичките приятно сти, сж всички хубости на околото и ухото; тя го е лишила само от един даръ, който пътникът всѣкога не търси, но като го потърси, не може без него. Чиста и бистра вода нѣде се не вижда да извира и да тече; тук-там се изпрѣчват дълбоки кладенци и локви, ала от кладенците водата се вади мѣчно, а в

локвите или нѣма вода, или е развадена. Подиръ дъжд водата в локвите бива прѣсна, но това е за кѣсо време. Само две малки рѣки пресичат това гористо мѣсто. Но и тяхното начало не е в Дели-Орманъ. Тѣ извираят вѣн от него и се спускат по неговите долове и гъсти морави. Тихо и сладко струят тѣ малките си води, преминават от мѣсто на мѣсто и се губят въ непроходимите лещаци.

Многочислените давеч и жадавлия пътници едва могат прохладни езика си, за да продължат пътя си.

Ала тия прохладни и весели мѣста, тия гъсти и свѣсти дървета, това сладко шумение на многолистните клонне и сладкогласното пѣне на хиляди славни и други птици, далеч не услаждат сърцето на оновова, комуто се случи да пътува през Дели-Ормана. Напротивъ, всичко около него го кара още повече да трепери; той се пази да не прави шумъ, като върви, та да не си навлѣче зло на главата; очите му често се мѣтат насам-нататък и в главата му се въртят една от друга по-страшни мисли и картини за злочестини на преминали като него пътници по Дели-Ормана. Едно малко шумолаване го стрѣска и го кара да се страхува за живота си. Та какъ да не се стрѣска и страхува, когато гробните камѣни често му наумяват по пътя, че много други пътници, негови съотечественици, негови роднини и познати, сж вѣзали в Дели-Ормана, но не сж изѣзали. Затова пътниците се считат за изново родено, ако преминават през тия мѣста здрави и читави.